

BIBLICKÉ ÚKOLY

pro 1. čtvrtletí 1938

Biblická učení

Dary třinácté soboty
jsou pro oddělení jižní Evropy

Biblické úkoly. • Pomůcka ke studování Bible. • Vychází čtyřikrát
v roce. • Předplatné Kč 9.— ročně. • Jednotlivá čísla Kč 2.30 •
Vlastním nakladem vydává ADVENTNÍ NAKLADATELSTVÍ
V BRNĚ, Střední 10

Sabbath-School-Les-ons bohemian, First Quarter 1938.

Printed in Czechoslovakia

Podstata člověka — jeho stav ve smrti

Stvoření člověka

1. Z čeho byl člověk učiněn? Jak obdržel život? 1. Mojž. 2, 7

2. Jak je dechnutí života nazváno u Joba 27, 3?

„Když Bůh stvořil člověka k obrazu svému, bylo tělo člověka dokonalé, ale bez života. Tomuto postavou dokonalému člověku vdechl Bůh dýchání života. Tak se stal člověk bytostí živou, dýchající a sebevědomou. Všecky části lidského ústrojí: srdce, tepny, svalstvo, jazyk, ruce, nohy i mysl, začaly svou činnost a podřízeny byly zákonu. Člověk se stal duší živou. Bůh stvořil člověka skrze Ježíše Krista a obdařil jej rozumem a silou.“ (Test. VIII. 264)

3. Jaký byl člověk po svém stvoření? Ž. 8, 5. 6

Následky hříchu

4. Čemu byl člověk podroben příčinou hříchu? 1. Mojž. 2, 17; 3, 19; Řím. 6, 23a

5. Jak Job označuje podsatu padlého člověka? Job 4, 17

6. Na kolik stvoření Božích vztahoval se rozsudek smrti? Kaz. 3, 19; 1. Mojž. 7, 21. 22

„Umírali lidé i zvířata. Život lidí i zvířat závisí na dýchání. Po této stránce nemají lidé nic před zvířaty. Lidem je však připraven budoucí, věčný život i možnost jeho dosažení. Člověk však všechno tvorstvo převyšuje tím, že může zemřít v naději na tento život věčný.“ (Biblické čtení 527)

Smrt

7. Kam se vrací dýchání života, když člověk umírá? Kaz. 12, 7

„Duch života, jímž člověk žije, a který mu byl od Boha propůjčen, vrací se při smrti k velkému původci života. Jelikož od Něho přišel, náleží Bohu a člověk může dosíci věčného života jenom jako daru od Boha skrze Ježíše Krista. (Řím. 6, 23) Navrátí-li se duch k Bohu, tu prach, z něhož člověk na počátku byl učiněn, vrací se do prachu (země) a člověk není již bytostí živou, vědomou, leč by podle

úmyslu Božího skrze Krista a vzkříšení trval dál. V tom smyslu žijí všichni (Luk. 20, 38); neboť všichni mají být vzkříšení. (Viz Jan 5, 28. 29; Skt. 24, 15; Řím. 4, 17)“ (Tamtéž)

8. Co praví apoštol o smrti? 1. Tes. 4, 13

9. Kdy se Pán Ježíš vyjádřil podobně? Jan 11, 11—14

10. Kde spí mrtví? Dan. 12, 2; Job 17, 13—16

11. Co je praveno o mrtvých? Ž. 146, 4; Kaz. 9, 5. 6; Job 14, 12. 21

„Kdyby měl člověk po smrti vědomí, věděl by o slávě nebo potupě svých synů. Job praví, že o tom nic neví. Smrtí mizí všecko. Jestliže duchovní síly člověka po smrti trvají dále — jak se mnozí domnívají —, pak žije; a žije-li člověk, musí někde být. Kde je? Je v nebi nebo v pekle? Jestliže člověk po smrti přichází na to neb ono místo, k čemu by bylo potřebí budoucího soudu, vzkříšení a příchodu Kristova? Není-li soud při smrti a oni přece po smrti běrou svou odměnu, pak ji obdrží bez rozsudku. Pak by byla možnost, že někteří po smrti přichází na nesprávné místo a když třeba dlouhou dobu byli v blaženosti nebo v mukách, musí býti posláni na jiné místo.“ (Bibl. čtení 533)

12. V kom jest jediná naděje věřících? Jan 11, 25. 26; Kol. 3, 3. 4

13. Kdo jediné může mít naději na vzkříšení života? Řím. 2, 7

14. Kdy a jak bude tato naděje spravedlivých uskutečněna? 1. Tes. 4, 14—17; Kor. 15, 51—55

Boží úmysl a péče převyšují všechny největší naděje lidí; jsou slavnější nad lidské pochopení a vznešenější než lidská řeč je může vypraviti. Hřích přivodil smrt, ale Kristus přinesl na světlo život a nesmrtelnost. Kristus, který jest vzkříšení i život, všem svým věrným připravuje nesmrtelnost, kde nebude hříchu, bolesti ani smrti. Stojí to za to, v trpělivosti o to usilovati. Naše srdce měla by plesati v očekávání na brzké splnění.

Spiritismus starý a novodobý

Spiritismus ve starých dobách

1. Proti komu bojují křesťané? Efez. 6, 12
2. Jak se často zjevuje satan a jeho andělé? 2. Kor. 11, 13—15
3. Koho si satan zvolil za první medium? 1. Mojž. 3, 1—7
4. Před čím byl lid Boží již vdávnu varován? 5. Mojž. 18, 10. 11

Tajemné moci zlého zjevovaly se v dávných dobách v čarodějnictví, kouzelnictví, věštěním a černým uměním. Každý z těchto způsobů měl své cesty k zjevování se lidu.

5. Co kdysi učinil král Babylonský? Ezech. 21, 21 (Oz. 4, 12)

6. Proč Saul vyhledal věštyni, když byl sužován od nepřátel? 1. Sam. 28, 7. 8

„Nebyl to prorok Boží, který vyšel na zavolání věštyně. Samuel nebyl přítomen. Tento nadpřirozený zjev způsoben byl mocí satanovou. Snadno se mohl ukázat v podobě Samuele, nebo v postavě anděla světlosti, jako když pokoušel Pána Ježíše na poušti.“ (Patr. a pror. 687)

7. Co se domníval lid, že může očekávat od Belzebuba? Kdo byl Belzebub? 2. Král. 1, 2; Mat. 12, 24

Belzebub byl bůh slunce, jehož uctívali Akaronští.

8. Jak Bůh pohlíží na takovéto věštecství? 5. Mojž. 18, 12; 2. Mojž. 22, 18; 3. Mojž. 19, 31
9. Jaký byl následek Saulovy návštěvy u věštyně? 1. Par. 10, 13—14

„Dotazováním se ducha temnosti Saul zničil sebe. Tisněn hrůzou a zoufalstvím, nemohl svému vojsku dáti zmužilosti. Odloučen od zdroje síly, nemohl mysl Izraelských obrátit k Bohu jako k svému pomocníku. Ona zlá předpověď sama přispěla k svému splnění.“ (Patr. 691)

10. Jaký trest podobný postihl Ochoziáše a Manasesa? 2. Král. 1, 15—17; 2. Par. 33, 1. 6. 11

Zkoušejte duchy

11. Které verše biblické dosvědčují, že mrtví nemohou mítí spojení s živými? Kaz. 9, 5. 6. 10; Ž. 146, 4
12. Co Písmo svaté učí o stavu mrtvých? Job 7, 9. 10; 14, 12. 21
13. Jak lze poznati falešné učitele a proroky? Mat. 7, 20; 1. Jan. 4, 1. 2

3. úkol — 15. ledna 1938 — Z. s. 16.24

Nesmrtelnost a zničení bezbožných

K životu nebo k smrti

1. Proč Otec poslal svého Syna na svět? Mat. 1, 21; 9, 12. 13
2. Kollk lidí zliřešilo? Řím. 3, 23
3. Co přišlo na lidstvo jako následek hříchu? 1. Mojž. 2, 17 Řím. 5, 12
4. Co je praveno o všech hříšnicích? Efez. 2, 1; Kol. 2, 13
5. Jaká změna se stane s tím, kdo se obrátí a přijme Spasitele? Jan 5, 24; 1. Jan. 3, 14
6. V čem zůstávají ti, kteří nevěří v Syna? 1. Jan 5, 12
7. V kom mají křesťané život? 1. Jan. 5, 11; Kol. 3, 3, 4
8. Kdy tento věčný život obdrží? 1. Kor. 15, 51—54

Víra v Syna Božího přenáší věřící z království temnosti do království milého Syna, ze smrti do života. Ale nesmrtelnosti obdrží člověk až při prvním vzkříšení.

Konečný trest smrt

9. Jak budou bezbožní zničeni? Zjev. 21, 8; 20, 13—15
10. Jaký oheň přivodí věčnou smrt bezbožných? Mat. 25, 41; 3, 12
11. Jak bezbožní budou zničeni tímto ohněm? Mal. 4, 1—3; Ž. 27, 20

„Oheň věčný, neuhasitelný.“ Tento oheň nemůže býti uhašen, dokud nestráví všecko, co spaluje. V mnohých verších Písma jest úplné zničení hříchu a hříšníků ukázáno spálením suchých větví (Jan 15, 6), plev a jinými obrazy

Malachiáš praví, že budou jako popel a žalmista praví jako dým. Všichni pisatelé potvrzují, že bezbožní budou úplně zničeni.

12. Co obdrží bezbožní v opaku k odměně spravedlivých?

Mat. 25, 46

„Věčné trápení“ znamená v tomto případě dokonalý trest, který nikdy nemusí být opakován. Hřích i hříčníci budou zničeni a již nikdy nepovstanou; proto nebude potřeba jiného trestání.

13. Jaký bude konec bezbožných? 2. Tes. 1, 9; Zjev. 21 8

14. Jak dokonalé bude jejich zničení? Ž. 37, 10; Mal. 4, 1; Nahum 1, 9

15. Jak bude zničen satan? Ezech. 28, 18

„Anděl pravil: Satan je kořen, jeho dítky jsou ratolestmi. Ony jsou teď stráveny, kořen i ratolesti, zemřely věčnou smrtí. smrtí. Nevstanou nikdy a Bůh bude mít čistý vesmír.“ (Zkuš. 254)

16. Co radí prorok se zřením k náklonnosti lidské k svě-
táctví a k lhostejnosti ve věcech Božích? Ozeáš 12, 6

17. Co způsobí takové obrácení a věrnost? Řím. 2, 7

4. úkol — 22. ledna 1938 — Z. s. 16.35

Služba andělů

Boží poslové

1. Kdo jsou andělé? Žid. 1, 7, 14

Anděl znamená posel. Andělé jsou tedy poslové Boží k lidem. Nejsou však jenom poslové; oni také slouží lidem v jejich bídách a od Pána jsou zmocněni, aby chránili lidi. Ony jsou teď stráveny, kořen i ratolesti, zemřely věčnou

2. Jaká jména jsou v Písmě dána andělům?

Odpověď: (Izai. 6, 2); cherubíni (Ezech. 28, 14); služební duchové (Žid. 1, 14) a anděl Páně (Mat. 28, 2).

3. Jaký je člověk v srovnání s anděly? Žid. 2, 7

4. Kdo stvořil anděly? Kol. 1, 16, 17; Jan 1, 1—3

Zde je praveno, že Kristus jest stvořitel všech věcí na nebi i na zemi, viditelných i neviditelných. Spasitel sám praví, že jest „jednorozený Syn“. Andělé jsou tedy částí stvoření

Božího a Kristova, který řídil všechno stvoření. O činnosti Spasitelově při stvoření čteme:

„Na počátku se Bůh zjevil ve všem stvoření. Kristus roztáhl nebesa a položil základy země... Na všem stvořeném na zemi, ve vzduchu i na oblacích napsal poselství lásky Boží.“ (Desire 20)

5. Kdy je v Písmě první zmínka o andělicích? 1. Mojž. 3, 24

6. Uveď jiný děj na zemi, kdy andělé se ukázali lidem!

1. Mojž. 16, 7—9; 19, 1—3; 22, 11

7. Jakým obrazem byla Jákobovi ve snu ukázána služba andělů? Jak se to splnilo v Spasiteli? 1. Mojž. 28, 12; Jan 1, 52

Jákob ve svém snu viděl zemi spojenou s nebem žebříkem a anděly po něm sestupující a vystupující k službě lidem. Spasitel pravil Natanaelovi, že On jest pojítkem mezi nebem a zemí. Spasitel byl ve všech dobách pojítkem mezi padlým lidstvem a Stvořitelem. Jenom „Beránek, zabitý od počátku světa“, svou obětí a péčí k zachránění lidstva mohl ukázat cestu k Bohu. On jest žebříkem s nebe sahajícím na zem.

Andělé slouží Spasiteli

8. Co andělé činili pro Spasitele, když byl na zemi? Mat. 4, 11; Luk. 22, 43

„Satan neunavně usiloval, aby zvítězil nad dítětem z Nazareta. Ačkoliv život Spasitele od útlého mládí střežen byl anděly nebeskými, přece byl jeho život bojem proti moci temnosti... Andělé byli jeho ochránci v době jeho života na zemi; byli při jeho výslechu i ukřižování a slyšeli jeho slova k učedníkům... Otec nemohl svého Syna svěřit lidem, zvláště ne v době, kdy usiloval o jejich spasení. Proto přikázal andělům, aby Spasitele provázeli a chránili až by dokonil své dílo.“ (Leben 43. 486. 38)

9. Jak andělé spolupůsobili se Spasitelem i po jeho nanebevstoupení? Zjev. 1, 1; 22, 16

Andělé slouží lidem

10. Jak andělé působili pro služebníky Páně?

Sloužili Eliášovi (1. Král. 19, 4—8); chránili Daniele (Dan. 6, 23) a Elizea (2. Král. 6, 14—17).

„Mezi služebníkem Božím a zástupem ozbrojených nepřátel byl zástup nebeských andělů. Přišli s mocí s nebe ne aby ničili anebo požadovali poctu, ale aby chránili slabé a bezmocné dítky Boží.“ (Prop. a. Kings 257)

Mohli bychom uvést i jiné příklady, neboť ve Starém zákoně je mnoho zpráv, kdy andělé stáli po poku služebníků Božích.

11. Co andělé činili těm, kdo se posmívali a rouhali Bohu?

Izai. 37, 23. 24. 36; Skt. 12, 23

V mnohých případech poslal Bůh své anděly jako posly hněvu. On nemá líbosti způsobiti přestupníku utrpení, nýbrž chce aby se obrátil. Jeho hněv, který při konečném trestu přijde na bezbožné, bude výsledkem ustavičné nekajivosti a vzpoury. O službě andělů přestupníkům čteme: „Jsouce pod božským vedením, mají neomezenou moc — z rozkazu Spasitelova zahubili jedné noci 185 tisíc syrských bojovníků.“ (Desire 700; Leben 410)

12. Komu jsou poddáni nebeští poslové? Ž. 103, 20. 21

„Z Bible poznáváme, že Bůh na výsostech není oddán nečinnosti, mlčení a odloučenosti, nýbrž trůní uprostřed tisíců svatých bytostí, které čekají, aby mohly plniti jeho vůli. Skrze ně, jako posly jest spojen s celým svým panstvím. Skrze svého Ducha jest všudypřítomný. Tak pečuje o syny lidské.“ (Lebensglück 277)

„Následovníci Kristovi musí bojovati proti nadpřirozeným mocem, ale jest jim zajištěna také nadlidská pomoc. K tomuto zástupu náležejí všechny nebeské bytosti a jeden z vyšších andělů jest v jejich středu.“ (Leben 191)

13. Uveď službu andělů lidem v Novém zákoně. Skt. 8, 26. 29—39; 10, 1—8

„Tento muž z mouřeniné země zastával vysoké postavení a měl velký vliv. Bůh viděl, že kdyby se obrátil, udělal by přijaté světlo jiným a mocně by působil ve prospěch evangelia. Andělé provázeli tohoto muže hledajícího světla a byl přitážen ke Spasiteli. Službou Ducha svatého přivedl jej Pán do styku s tím, který mu mohl dáti světlo...“

Když odšel anděl, zavolal dvou služebníků svých a rytíře pobožného z těch, kteří vždycky při něm byli a oznámiv jim

všecko to, poslal je do Joppe. Anděl však po své rozmluvě s Korneliem šel k Petrovi do Joppe.“ (Wirken 84.107)

„Nelze si představit zkušenost dítek Božích, které budou žítí, až se nebeská sláva setká s opakováním se dřívějších pronásledování. Oni budou chodit v světle, které vychází z trůnu Božího. Anděly Božími bude stále udržováno spojení nebe se zemí.“ (Svědectví 248)

5. úkol — 29. ledna 1938 — Z. s. 16.46

Církev Boží

Církev

1. Jakých rčení rozličných je v Písmě používáno k označení církve?

Odpověď: Tělo (Kol. 1, 18); rodina Efez. 3, 14, 15); chrám svatý (Efez. 2, 21).

2. Jak apoštol vyličuje jednotu církve? Efez. 4, 2—6

3. Kdo je hlavou církve? Kol. 1, 18; Efez. 1, 22

4. Jak Štěpán nazval lid, který vyšel z Egypta? Skt. 7, 38

Kristus je pravý základ

5. Kdo je základním kamenem církve? 1. Kor. 3, 11; 1. Petr. 2, 5—9

Kristus jest pravým základem církve Boží. Na NĚm a v NĚm je ustavena církev, apoštolové, proroci a shromáždění svatých. Pravá církev nemůže míti jiný základ nežli Ježíše Krista.

6. Na jaké skále založena byla církev na poušti? 1. Kor. 10, 4; 5. Mojž. 32, 4

Znamení pravé církve Boží

7. Jaký zákon má církev?

Odpověď: Deset přikázání. Jan 14, 15; 15, 10. (Viz. Řím. 3, 31 a Jak. 2, 10—12)

Desatero jest základním zákonem církve. Postavuje nás před zákonodárce, Stvořitele nebe i země. Ukazuje nám naše povinnosti k NĚmu a obsahuje také zásady společného žití členů jeho rodiny.

8. Co jest znamením společenství mezi Bohem a jeho lidem? 2. Mojž. 31, 13; Ezech. 20, 12

9. Jak se Spasitel choval k zákonu a k sobotě? Mat. 5, 17, 18; Mar. 2, 28

Podmínky společenství

10. Co musí zakusit ten, kdo je přijímán do sboru? Jan 3, 5; Gal. 3, 27; Řím. 6, 3—5

11. Jakou smlouvu učinil Pán se svým lidem? Žid. 8, 10

„Tentýž zákon, který byl napsán na kamenných deskách, píše Duch svatý do srdce. Místo spravedlnosti naší dostává se nám spravedlnosti Kristovy. Jeho krev je smířením za naše hříchy. Jeho poslušnost je připočtena nám. Srdce obnovené Duchem svatým bude potom přinášeti ovoce Ducha. Z milosti Kristovy budeme žít v poslušnosti zákona napsaného do našeho srdce. A máme-li Ducha Kristova, budeme choditi tak jako On. Skrze proroka pravil: „Abych činil vůli tvou, Bože můj, líbost mám, nebo zákon tvůj jest v srdci mém. A když byl mezi lidmi, pravil: Neopustil mne Otec; nebo což jest jemu libého, já činím vždycky.“ (Patr. 373)

12. Jak Pán pečoval o správné působení své církve na zemi? 1. Kor. 12, 28; Efez. 4, 11—13

Ostatky Bohu oddaných

13. Jaké zaslíbení bylo dáno o ostatcích? Řím. 11, 4—6

14. Co je znamením církve ostatků? Zjev. 14, 12; 12, 17

Ostatek je část celku a jest mu podobný. Ostatek bude žítí ve shodě se zákonem Božím, jako to vždy činili svatí lidé Boží. Budou mítí přikázání Boží a víru Ježíšovu. Jsou věrni zásadám království Božího a v tom setrvávají až do konce.

---

6. úkol — 5. února 1938 — Z. s. 16.58

Duchovní dary

Dary Ducha

1. Kdo měl pokračovati v díle Spasitelově po jeho nanebevstoupení? Jan 14, 26; 16, 13

2. Jaká úloha byla dána církvi? Mat. 28, 18—20

3. Jaké dary jí k tomu byly propůjčeny? 1. Kor. 12, 7—10

4. Jak jsou tyto dary nazvány a proč? 1. Kor. 12, 1. 11

5. Jak jsou dary rozděleny? 1. Kor. 12, 4—6. 11

„Duchovní dary“ jmenuje apoštol ty dary, které Bůh dal členům své církve. Působení Ducha svatého na srdci lidském jest jedna část; působení Ducha svatého skrze osoby mající dary Ducha, jest jiná část jeho úlohy. Dary Ducha jsou propůjčeny členům církve, aby bylo umožněno získání duší neobrácených.

Duchovní dary k rozvoji církve

6. Jak se mají členové církve chovati k duchovním darům? 1. Kor. 12, 31

7. Co se očekává od toho, kdo dar přijme? 1. Petr. 4, 10; Řím. 12, 6—8

8. Jak dlouho mají pracovati služebníci Kristovi, jimž byly dány dary? Luk. 19, 12. 13

„Hřivny, které Kristus svěřil své církvi, vztahují se zvláště na dary a požehnání udělené skrze Ducha svatého... Tyto dary neobdrží všichni lidé; ale každému služebníkovvi jest zaslíben nějaký dar Ducha... Zvláštní dary Ducha nejsou jediné dary, které jsou představeny podobenstvím o hřivnách. V tom jsou zahrnuty všechny dary a schopnosti, vrozené nebo přivlastněné, tělesné anebo duchovní. Všech těchto darů má býti použito v službě Kristově. Jsme-li jeho učedníky, odevzdáváme se Mu se vším, co isme a co máme. Naše dary vrací nám očištěné a zúšlechtěné, abychom je použili k jeho cti a ku požehnání našich bližních.“ (Gleich. 322. 323)

9. K čemu tyto dary jsou? Efez. 4, 11—13

evangelisty, pastory, učitele
Znání církve ostatků

10. Kolik darů Ducha má býti v církvi, která očekává příchod Pána? 1. Kor. 1, 7

11. O který dar mají členové církve státi? 1. Kor. 14, 1; Zjev. 12, 17; 19, 10

12. Za jakou podmínkou jest udílen Duch svatý? Jak dlouho zůstávati bude v církvi k jejímu požehnání? Jan 14, 15. 16.

Pokud církev Boží Jej miluje a jest věrná jeho zákonu, desateru, Duch svatý působiti bude s ní a skrze ní. Odvrací-li se od zákona nebo jej vědomě přestupuje, Duch Boží nemůže skrze ni působiti.

---

7. úkol — 12. února 1938 — Z. s. 17.10

Duchovní dary (Pokračování)

Letnice a dar cizích řeči

1. Kdy a kde měli učedníci začítí práci, podle rozkazu Mistrova? Luk. 24, 47—49

Učedníci neměli začítí s prací, dokud by byli neobdrželi Ducha svatého. Ukázání se Ducha svatého o letnicích v podobě ohnivých jazyků, bylo pro ně znamením s nebe, aby splnili rozkaz Mistrův: „Jdouce... učte všechny národy.“ Jsouce poslušni tohoto rozkazu, šli prostí rybáři smčle a zmužile do práce. Duch svatý zmocnil je ku práci.

2. Co umožnilo splnění tohoto zaslíbení? Skt. 1, 14; 2, 1

„S velikou vážností prosili učedníci o hotovost, aby lidem v denním styku mluvíti mohli slova, která by hříšníky přivedla ke Spasiteli. Odložice všelikou různost mínění i touhu po nadvládě, byli upřímně spojeni v křesťanském společenství. Byli vždy blížeji přitahováni k Bohu a tak poznali, jakou přednost měli v tomto důvěrném spojení s Kristem.“ (Wirken 26)

3. Kdy a jak se splnilo zaslíbení o vylítí Ducha? Skt. 2, 1—4

4. Kdo o letnicích mluvil? Jak dar duchovní se zjevil? V. 4—7. 14

5. Proč bylo potřebné mluvíti rozličnými jazyky? V. 8—11

„V Jerusalemě byli bohobojní Židé ze všech národů pod nebem. Tehdy byli Židé rozptýleni skoro po vši zemi a ve vyhnanství naučili se rozličné řeči. Mnozí z těchto Židů byli tehdy v Jerusalemě, aby se účastnili náboženských slavností. Mezi shromážděnými byli tedy všechny známé řeči. Tato rozličnost jazyků byla by se osvědčila jako veliká překážka ve zvěstování evangelia; proto Pán pomohl nedostatku apoštolů divem. Duch svatý způsobil pro ně to, co by byli nedokázali v celém svém životě.“ (Wirken 28)

6. Jaké naučení dal apoštol o mluvení jazyky ve sboru?

1. Kor. 14, 26—28

Dar mluvení jazyky byl o letnicích proto, že toho bylo potřeba. Jistě by se to bylo nestalo, kdyby všichni byli rozuměli.

7. Pro koho byl tento dar udělen? V. 22

Jiné dary v prvotní církvi

8. Který dar Ducha byl také v církvi a poštolské? Skt. 11, 27. 28; 15, 32; 21, 8—10

9. Jaké naučení bylo církvi dáno o daru uzdravování? Jak. 5, 13—16 (viz Mar. 6, 13)

10. Jaký dar se projevil skrze Petra a Jana? Skt. 3, 1—11

11. Jaké další příklady máme o použití tohoto daru? Skt. 5, 15. 16; 19, 12

12. Které zaslíbení se splnilo uzdravováním nemocných od apoštolů? Jan 14, 12

13. Který dar napodobil satan? 2. Kor. 11, 13—15

Satan v minulosti napodobil dary Ducha a v budoucnu bude tak činiti měrou ještě větší. Tak chce zmásti lidi a svěsti je, aby odmítli darů Božích.

14. Jak lze rozeznatí pravé dary Ducha od nepravých?

Mat. 7, 20; 1. Jan. 4, 1. 2; Izai. 8, 20

Žádný křesťan nemusí býti sveden falešnými proroky nebo činěním divů. Bůh dal jasná naučení, jimiž zkoušeti můžeme jeho služebníky. Ospravedlniti anebo odsouditi je může ovoce jejich života, věrnost k přikázáním Božím, jak jsou zapsána v jeho slově, míra jejich lásky k Spasiteli a projevování jeho Ducha.

---

8. úkol — 19. února 1938 — Z. s. 17.22

Památky a ustanovení

Pokřtění Spasitele

1. Co znamená slovo křest?

Odpověď: Slovo křest pochází z řeckého slova „baptizo“, což znamená „ponořiti“.

2. Co Spasitel přijal před svým vystoupením? Mat. 3, 13

3. Jak byl pokřtěn a kde? V. 16; Mar. 1, 5. 9

Spasitel byl od Jana pokřtěn v Jordáně. „Vystoupí z vody“. Při svém křtu byl celý ponořen do vody. Celé Písmo svaté nezná jiného způsobu křtu.

4. Co Otec oznámil při křtu svého Syna? Mat. 3, 17

„Slova potvrzení byla dána, aby uvěřili ti, kteří byli přítomni a ku posílení Spasitele k jeho dílu.“ (Leben 61)

5. Kde Jan také křtil? Jan 3, 23

6. Co Jan pravil o křtu Pána Ježíše? Jan 1, 31—34

Křest byl ustanoven od Boha. Jan byl prvním křtitelem. Byl poslán před Spasitelem, aby Mu připravil cestu. Bylo tedy nejlépe, že to Jan vykonal při Spasiteli, který tím byl uveden do velikého díla kázání evangelia. Při svém křtu byl pomazán Duchem svatým.

7. Jak prorok předpověděl činnost Spasitelovu? Izai 61, 1; Luk. 4, 17. 18

8. Kolik je křtů? Efez. 4, 5

Bible zná jenom jeden způsob křtu a to je ponořením. Spasitel byl pokřtěn v Jordáně. Křtěnci dostává se Ducha svatého, jak praví Petr: „Pokřtí se každý z vás... a přijmete dar Ducha svatého.“ Skt. 2, 38. Jakmile Kristus přichází do našeho života, Duch ovládá člověka. Pak nežijeme my, nýbrž Kristus v nás. Jest jenom jeden křest a Duch svatý jest doplňkem křtu.

Křtěni jsou jenom věřící

9. Jaký rozkaz Spasitel dal svým učedníkům se zřením k těm, jimž mezi národy měli zvěstovat evangelium? Mat. 28, 18. 19; Mar. 16, 15. 16

10. Jak se o letnicích k tomuto rozkazu zachoval Petr? Čím byl křest provázen? Skt. 2, 38. 39

Petr jasně pravil, že kdo je pokřtěn v Krista, dostává se mu Ducha svatého, který jej uvádí do pravdy a do služby. Duch svatý není dán proto, abychom my používali jej, ale aby on použil nás. Jinými slovy: Dává sílu a zmocňuje křesťana, aby svého Pána mohl milovati a Jemu sloužiti. Pán dal každému jeho dílo. A kdo své srdce i život zasvěcuje Pánu, jeho prvním a největším přáním jest uvésti Krista ve známost i jiným. K tomuto účelu udíleny jsou dary Ducha.

11. Jaký rozkaz nejprve obdržel Pavel, když byl zvolen za apoštola pohanů? Skt. 22, 12—16
12. Proč je křtu nezbytně třeba? Jan 3, 3—5
13. Co křtem nastává mezi Kristem a církví? Gal. 3, 26. 27
14. Čeho připomínkou je křest? Jak se to stává? Řím. 6, 3. 4; Kol. 2, 12

Poukázáním na smrt, pohřbení a vzkříšení Spasitele, připomíná tím apoštol pravý význam křtu. Křtěnci jsou pohřbeni s Kristem a vystupují z hrobu vody, aby chodili v novotě života.

15. Jaké jsou podmínky ke křtu?

Odpověď 1. Lidem musí být zvěstováno evangelium (Mat. 28, 19). 2. Musí věřit celým srdcem (Skt. 8, 36—38). 3. Musí litovat svých hříchů (Skt. 2, 38) a zemřít jim (Řím. 6, 2—6)

16. Jak to víme, že křtu je nezbytně zapotřebí? Jan 3, 3. 5; Skt. 2, 37. 38; Mar. 16, 15. 16

Spasitel pravil Nikomemovi: „Nenarodí-li se kdo z vody a z Ducha, nemůž vjíti do království Božího.“ Učedníkům přikázal: „Jdouce učte a křtěte!“ Je-li to pro kazatelé rozkaz, aby křtili, pak je to samozřejmou povinností pro ty, kteří chtějí být přijati do církve, aby se nechali pokřtiti na odpuštění hříchů.

---

9. úkol — 26. února 1938 — Z. s. 17.34

Památky a ustanovení (Pokračování)

Památky ustanovené od Boha

1. Co je Božím přáním, se zřením na jeho předivné skutky? Ž. 111, 4
2. Co je památkou na stvoření? 2. Mojž. 20, 8—11
3. Co je památkou vzkříšení? Řím. 6, 4. 5; Kol. 2, 12

Ze všech dějů v Písmě svatém jest nejdůležitější vzkříšení Pána Ježíše. Památkou na tento veliký děj jest křest. Všeobecná církev křesťanská nedbala této památky a místo ni přijala památku ustanovenou od lidí. Zachovávaní prvního dne týdne místo sedmého dne jako soboty, je odůvodňováno památkou na vzkříšení. Písmo svaté nepřikazuje takovou památku a nesouhlasí s ní.

Večeře Páně

4. Jakou památku Spasitel ustanovil před svým zrazením? 1. Kor. 11. 23—25; Mat. 26, 26—29
5. Ke které smlouvě to náleží? Mat. 26, 28; 1. Kor. 11, 25
6. Kdy ustanovení nové smlouvy nabyly pro křesťany své účinnosti a závaznosti? Žid. 10, 9, 10

Ustanovení související s první smlouvou, pozbyly své platnosti zrušením služby v pozemské svatyni; neboť Kristus dal svůj život jako Beránek Boží. Před svou smrtí ustanovil památky nové smlouvy. Tato ustanovení měla být zachována, dokud On by nepřišel. Ustanovení nové smlouvy jsou stálou připomínkou toho, co Spasitel vykonal pro své bratry. Připomínají nám nutnost jeho přítomnosti v našem denním životě a na život s Ním v oné lepší zemi, kde s Ním vždycky budeme, zůstaneme-li Mu věrní.

7. Jakou památku Spasitel slavil se svými učedníky v noci svého zrazení a co místo ní ustanovil? Luk. 22, 15—20

„Kristus byl hotov vydati se jako obět smíření a tím skončiti obrazné služby, které poukazovaly na jeho smrt. Když Spasitel slavil jedění beránka, ustanovil místo toho jiný výkon, který měl být stálou památkou na jeho obět. Tím končila židovská slavnost. Od té doby mají jeho následovníci po celé zemi a ve všech dobách slaviti tuto památku.“ (Desire 652. Leben 371)

8. Jaký byl chléb a víno, jež Spasitel použil? Mat. 26, 17

„Kristus seděl za stolem, na němž byla připravena večeře. Nekvašené chleby, které se jedly při slavnosti přesnic, ležely před Ním. Nekvašené víno bylo na stole. Těchto symbolů Spasitel použil ku představení své čisté oběti. Beránka bez poskvrny nemohlo představovati nic kvašeného, což jest obrazem hříchu a smrti.“ (Desire 653)

9. Na který děj veliký poukazuje Večeře Páně? Mat. 26, 29; 1. Kor. 11, 26

Umývání nohou

10. Která služba jiná byla téže noci ustanovena? Jan 13, 1—12

11. Co učedníci měli činit před Večeří podle naučení Spasitelova? V. 14

„Kdo v tomto duchu běže tuto slavnost, ochotně se podrobuje naučení: ‚Sloužíce sobě vespolek v lásce.‘ Umýváním nohou osvědčil Spasitel učedníkům, že jim chtěl prokázati nejnížší službu, aby mohli býti dědici království nebeského. Naproti tomu učedníci přijímali tím závazek, sloužiti svým bratřím stejným způsobem a právě tak pokorně. Skrze tuto službu budou si dítky Boží k sobě správně státi; budou si navzájem pomáhati a se podporovati. Svůj život zasvěcují nezištné službě. Jejich pracovní pole jest veliké. Ve světě jest mnoho lidí, kteří potřebují naší služby; všude jsou chudí, bezmocní a nevědomí. Kdo přišel do společenství se Spasitelem, přijde, aby sloužil tak, jako On to činil.“ (Desire 651. Leben 371)

12. Co dal Spasitel učedníkům? V. 15

10. úkol — 5. března 1938 — Z. s. 1746

Zdraví a střídmost

Nemoc je následek přestoupení

1. Jakou zásadou má býti ovládán život křesťana a proč?
1. Kor. 6, 20; 10, 31
2. Jaká je vůle Boží s jeho lidem? Ž. 67, 3; 3. Jan. 2; Jer. 30, 17
3. Kdy a kde je původ nemoci? Jaká je příčina velkého rozšíření se nemocí? 1. Mojž. 3, 3. 6; 5. Mojž. 28, 15. 21. 22. 58—61

První přestoupení zákona Božího bylo v ráji. Bůh pravil Adamovi a Evě: „V který bys den z něho jedl, smrti umřeš.“ Toto přestoupení přivedlo smrt našim prarodičům. Zlo, nemoc a smrt byly přirozenými toho následky. Setrváváním lidstva v hříchu bezbožnost se velice rozšířila a nemoci se rozmáhaly.

4. Co je žádoucí k dobrému zdraví? Přis. 4, 20—22

„Ochromený našel v Kristu uzdravení duše i těla. Duchovní uzdravení bylo provázáno tělesným uzdravením. Nyní jest tisíce tělesně trpících, kteří jako ten ochromený

touží po poselství: „Odpouštějí se tobě hříchové tvoji.“ Břímě hřichu s jeho neklidem a neuspokojenými přáními jest příčinou jejich nemoci. Nedocházejí uzdravení, dokud nepřijdou k Tomu, který uzdravuje duši. Pokoj, který dává jenom On, dá sílu duchu a tělu uzdravení.“ (Desire 270)

5. Co způsobil pád a potrestání: a) Adamův a Evy (1. Mojž. 3; Řím. 5, 12); b) Ezaův (1. Mojž. 25, 29—34; Žid. 12, 16); c) obyvatelů Sodomy a Gomory (Luk. 17, 28. 29)?

Pokrm lidí před pádem a po něm

6. Jaký pokrm byl člověku původně dán? 1. Mojž. 1, 29. 30; 2, 16

7. Jaká je první zpráva o požívání masa? Jaký zákaz byl zároveň dán? 1. Mojž. 9, 2—4

Dovolení jísti maso bylo spojeno s tehdejšími okolnostmi ve světě. Původně dostali lidé za pokrm „všelikou bylinu, vydávající símě a ovoce stromů“. Příčinou zatvrzení lidstva dovolil později Bůh něco, co se neshodovalo s jeho původním úmyslem s lidmi. Pro tyto poslední dny máme toto naučení:

„Svatou povinností všech, kteří znají pravdu, jest, usilovati, aby jejich skutky shodovaly se s jejich vírou, aby jejich život byl zušlechtěn a posvěcen a mohli býti připraveni pro dílo, které v těchto posledních dnech poselství musí býti rychle vykonáno. Nemají nazbyt času ani síly, aby je promarnili v uspokojování choutek.“ (Svědectví 160)

Zdržlivost, křesfanská ctnost

8. Která ctnost křesfanská předchází trpělivost? Čeho je ovocem? 2. Petr. 1, 6; Gal. 5, 22. 23

9. Jaké poučení dává apoštol o zdržlivosti? 1. Kor. 9, 25

Zdržlivost ve všem jest zásadou křesfana: „Pravá zdržlivost nás učí zdržovati se všeho škodlivého a to, co je zdravé používatí rozumně.“ (Patr. 569)

10. Jak daleko jdou následky nestřídmosti? 2. Mojž. 20, 5

„Otcové i matky nesou odpovědnost. Jejich duchovní i tělesné vlastnosti, jejich náklonnosti i žádosti přenášejí se na jejich děti. Příčinou nestřídmosti rodičů nedostává se dětem síly tělesné, duchovní i mravní. Horkokrevnost a podráždění

nervů pijanů a kuřáků přenáší se na jejich děti. Výstřední lidé zanechávají často svým potomkům dědictvím nesvaté žádosti a zločinné nemoci. A protože děti mají méně síly k odporování pokušením, než jejich rodiče, je každé pokolení nakloněno upadnouti vždy hlouběji. Rodičové jsou velikou měrou odpovědní nejenom za mocné vášně a převrácené žádosti svých dětí, ale také za vady tisíců, kteří se narodí hluchí, slepí, nemocní nebo blbí.“ (Patr. 568)

11. Jmenuj některé ze zapověděných věcí dítkám Božím!

Přís. 23, 31; 3. Mojž. 11, 7. 8. 26. 41—44

„V zákaze anděla zahrnuto bylo všecko nečisté. Rozeznávání mezi čistými a nečistými pokrmy, nebylo jenom ustanovením obřadním, ale zakládalo se také na zásadách zdravotních.“ (Patr. 569)

Chrám svatý zachovati

12. Jaký osud postihne toho, kdo chrám Boží znečišťuje?

1. Kor. 3, 16. 17

13. Co více praví apoštol o tomto chrámu? 1. Kor. 6, 19

14. Jak může býti znečištěn celý člověk? 2. Kor. 7, 1

„Co ničí tělo, ničí také snadno ducha. Toho, kdo jí nečisté, činí to neschopného ke společenství s Bohem i k svaté službě.“ (Fußspuren 265)

15. Které příklady z Bible ukazují nám správné zásady v jídle a pití? Jak byli odměněni? Dan. 1, 8—19

16. Jaké napomenutí je nám dáno o jídle a pití? Řím. 14, 13—19

17. V čem satan nejprve pokoušel Spasitele? Mat. 4, 3. 4

„Nejdůležitější z naučení, které nám Písmo svaté dává z pokušení Spasitele, jest jeho vítěství nad lidskými žádostmi. Právě pokušení v rozličných vášních zničily lidské pokolení. Satan svádí k nestřídmosti, aby zničil duchovní i mravní síly, které Bůh dal člověku jako neocenitelný dar . . . Uspokojováním tělesných žádostí satan se pokouší zničiti v člověku obraz Boží.“ (Desire 122. Leben 71)

Oděv a chování se

Nemilujte svět

1. Jaká rada je dána církvi hledě k světu? 1. Jan. 2, 15—17

V tomto verši míněny jsou světské radovánky, časné a pomíjitelné věci světa. Přání našeho srdce měla by býti upřena na věci nebeské.

2. Jak Bůh políží na ty, kteří se od Něho odlučují z lásky k světu? Jak. 4, 1—4

3. Co bylo vrcholem při pokušení Pána na poušti? Mat. 4, 8

„Satan, který se vzbouřil v nebi, nabízel Pánu království tohoto světa, aby získal jeho přízeň k zásadám zlého. Spasitel se však nedal oklamati . . . Satan přichází k lidem podobnými pokušeními, ale žel, má při nich více úspěchu než měl při Spasiteli.“ (Desire 130. Leben 78)

4. Které přání vedlo ku pádu království Izraelského? 1. Sam. 8, 5b. 19. 20. 7

Izrael zniřšil tím, že chtěl být roven okolním národům. Uchýlil se od úmyslu Božího s ním. On řídil svůj lid skrze proroky. Protivili se Bohu, protože chtěli mít lidského vůdce. Jejich přání, aby se vyrovnali pohanům, vedlo k jejich konečnému zániku.

5. Jak se často zjevuje láska k světu? Ezech. 16, 49; Izai. 3, 16

Láska k světu zjevuje se v pýše, vysokomyslnosti, nádhře, marnivosti a choutkami v jídle. Jsou mnohé prostředky i cesty, jimiž se zjevuje náklonnost k věcem světským.

Oděv

6. Kdo udělal první oděv pro člověka? Proč? 1. Mojž. 3, 7. 8. 10. 21

„Roucho světla, které je obkličovalo, zmizelo a oni se snažili sami je nahraditi příkrývkou, neboť se Stvořitelem ani s anděly nemohli se setkatí neoděni.“ (Patr. 46)

7. Jakou radu dal Pavel o odívání? 1. Tím. 2, 9

8. V čem záleží naše ozdoba? 1. Petr. 3, 3. 4

„Sebezapření v odívání se náleží k našim křesťanským povinnostem. Podle naší víry jest zapotřebí prostě se odívat i zdržovati se všelikých ozdob a okras.“ (Svědectví 104) — „Veďte mládež k poznání, že prostota v odívání i v pokrmech jest nutná k mravnímu povznesení.“ (Erziehung 256)

9. Jaká rada jest nám dána o odívání se?

Odpověď: „Bible učí zdrželivosti v odívání se . . . V tak zvaném světě křesťanském vydá se za ozdoby a za věci nepotřebné tolik, že by se tím mohli nasytiti všichni hladovějící a obléci všichni nazí. Móda a nádhera pohltí to, čím by chudí a trpící mohli býti potěšeni, a svět je tím oloupen o radostné poselství o lásce Spasitelově . . . Jak se omluvíme v onen veliký den Páně, až budeme stát před tváří Toho, který svůj život dal za nuzné, když svůj čas i své peníze promarníme za to, co Bůh zapověděl? . . . Náš oděv má býti slušný i prostý . . . Svou duši máme odíti nejlepším oděvem. Nic není lepšího a cennějšího než onen ‚tichý a pokorný duch‘, který u Pána jest drahý.“ (Fußspuren 271—273)

Zkušenost církve

10. Jakou zkušenost musí věřící učinit vždy znovu? Jan 15, 18. 19

„Nemůžeme očekávat, že budeme kralovat s Kristem v slávě, když žijeme, abychom se líbili sobě, počínáme si jako svět, účastníme se jeho radovánek a poskvřňujeme se těmi, kteří jsou ze světa.“ (Zkušenosti)

11. Které dvě třídy služebníků nalezne Pán, až přijde? Mat. 24, 45—51

„Onen služebník zlý, který ve svém srdci pravil: ‚Prodlívá Pán můj přijítí‘, předstíral, že očekává na Krista. Byl služebníkem, navenek oddán službě Boží, zatím co v srdci byl stoupencem satanovým. On sice pravdu veřejně nepopírá, jako to činí posměvači, ale svým životem zjevuje pocity srdce, že Pán se svým příchodem prodlívá. Jeho smělost (opovážlivost) činí jej bezstarostným k věcem trvajícím věčně. Žije podle zásad světských a přizpůsobuje se jeho zvykům a mravům. Sobectví, světská vysokomyslnost a ctižádost mají

nadvládu. Z obavy, že jeho bratři by stáli výše nežli on sám, začne snižovati jejich snahy a napadati jejich pohnutky. Takovým způsobem bije své spoluslužebníky, odděluje se od lidu Božího a zároveň vždy více se spojuje s bezbožnými. Jí a pije s opilci, spojuje se s lidmi světsky smýšlejícími a je s nimi stejného smýšlení. Tak je ukolébáván v tělesné jistotě a podléhá nedbalosti, lhostejnosti a lenosti.“ (Zeug. I. 95)

12. úkol — 19. března 1938 — Z. s. 18.09

Úcta v domě Božím

Příbytek Boží

1. Proč byla postavena svatyně? 2. Mojž. 25, 8
2. Co způsobila přítomnost Boží ve svatyni? 2. Mojž. 29, 43. 44
3. Jak se Izraelští měli chovat k svatyni? 3. Mojž. 19, 30
4. Co to znamená báti se něčeho? Žid. 12, 9
Báti se znamená ctít, mít ve vážnosti. Jako příklad viz 2. Sam. 9, 6. 7; Eféz. 5, 33.
5. Jak shromáždění měli se chovati v chrámě, když věděli, že Bůh je přítomen? Abak. 2, 20
6. Jak byla tato zásada zdůrazněna, když se Bůh ukázal Mojžíšovi? 2. Mojž. 3, 2—6. (Viz též 1. Král. 19, 12. 13; Izai. 5, 1—5)
7. Jak se Izraelští musili chovati, když Pán sestoupil na Sinai? 2. Mojž. 19, 10—13. 22—24
8. Jak přítomnost Boží působila na lid? 5. Mojž. 5, 23—28

Izraelští se obávali přijíti do samé přítomnosti Boží. Jejich vlastní zkušenost na Sinai měla je k tomu, že žádali Mojžíše, aby jako jejich zástupce předstupoval před Hospodina a jím pak oznamoval jeho příkazy. Spojením, které lidé měli s Bohem, buď přímo, nebo skrze vidění, anebo skrze jeho posly, učili se předstupovati před jeho tvář s bázni a úctou. — Na příklad Job (42, 5. 6); Peter (Luk. 5, 8. 9); Manue a jeho žena (Soud. 13, 18—20); Daniel (10, 6—8); Pavel (Skt. 9, 3—8); Kornelius (Skt. 10, 2—4); Jan (Zjev. 19, 10).

9. Jaké naučení bylo dáno kněžím o službě ve svatyni?

Naučení o obětech ve svatyni. (Viz 3. Mojž. 1—4 kap. Žid. 8, 4)

-10. Kteří kněží nedball tohoto ustanovení a jak byli potrestáni? 3. Mojž. 10, 1—6

11. Ve kterém zvláštním místě ve svatyni zjevovala se přítomnost Boží? Ž. 99, 1; 2. Mojž. 25, 21. 22

„Pán chtěl učiti svůj lid, že se k Němu musí blížit s úctou a bázni, jak to byl sám určil. On nemůže přijmouti poslušnost částečnou. Nestačovalo to, když při této slavnostní službě Bohu t é m ě ř všechno bylo učiněno tak, jak On to ustanovil.“ (Patr. 359)

12. Jaké naučení bylo dáno kněžím o vcházení do svatyně svatých a konání tam služby? 3. Mojž. 16, 2—4

Pán určil všechny jednotlivosti služby ve svatyni svatých. Každé uchýlení se od těchto ustanovení bylo pokáráno a zřejmé přestoupení trestáno bylo smrtí. (Viz 4. Mojž. 16, 35; 2. Sam. 6, 6. 7)

Církev jest svatyní

13. Co je v křesťanské době srovnáno s dřívější svatyní?

1. Tim. 3, 15; Efez. 2, 20—22

14. Jak se mají křesťané chovati ve shromáždění? 1. Kor.

14, 33. 40; Ž. 100, 4; Kaz. 5, 1

„Služby Boží mají míti svůj jistý pořádek. Co je svaté a co náleží k službě Pánu, má býti v úctě a vážnosti . . . Vstupují-li modlitebníci do modlitebny (do místnosti pro shromáždění), nechť tak učiní slušně a tiše jdou na svá místa . . . Obyčejné řeči, šeptání a smích nikdy nemají býti trpěny v domě Božím před začátkem ani po skončení shromáždění. Modlitebníci měli by se vyznačovati opravdovou bázni Boží. Šeptání, smích a řeči, i když jsou prosté hříchu a na jiném místě by nebyly nesprávné, nikdy nemají býti dovoleny v domě, kde se skláníme před Pánem . . . Kazatel by měl vstupovati do domu Božího se vši vážností. Jakmile přišel ke stolku kazatelském, měl by se v tiché modlitbě skloniti před Bohem a opravdově prositi o pomoc. Jakým dojmem bude to působiti! Shromáždění naplněni budou úctou. Jejich kazatel mluví s Bohem . . . Všichni pocítují slavnostní vážnost

a andělé Boží se blíží . . . Je-li shromáždění začínáno modlitbou, každé koleno mělo by se sklonit v přítomnosti Svatého a každé srdce v tiché úctě povznést se k Bohu . . . Celá služba Bohu má být provázena vážností a úctou, jako v osobní přítomnosti Nejvyššího . . . Bezstarostným, hlasitým smíchem a šoupáním noliou jest zneuctěn Bůh i andělé.“ (Zeug. I. 172—175)

13. úkol — 26. března 1938 — Z. s. 18.20

Modlitba

Modlitba jest nutností

1. Jak důležitá jest modlitba pro křesťana? Filip. 4, 6
Modlitbou rozíme prosbu, přímluvu, chválu a díkyčinění. Duch prorocký praví, že „modlitba jest dýcháním duše“. „V modlitbě otevíráme svá srdce Bohu jako přáteli?

2. Kdo nás zastupuje a pomáhá nám v modlitbě? Řím. 8, 26

3. Ke komu se mají nésti modlitby? Proč? Mat. 6, 6—9

4. Skrze koho máme přístup k Otcí, když se modlíme? Jan 14, 6; 1. Tim. 2, 5

5. Co to znamená modlití se ve jménu Ježíšovu? Jan 14, 14—16; Eiež. 4, 32b

„Modlití se ve jménu Kristovu, znamená mnoho. To znamená, že přijímáme jeho povahu, zjevujeme jeho ducha a konáme jeho skutky. Spasitel sám spojuje se zaslíbením podmínku. Praví: ‚Milujete-li mne, přikázání mých ostříhejte.‘ On nezachraňuje lidi v hříchu, nýbrž od hříchu; a kdo Jej miluje, osvědčí svou lásku poslušností.“ (Desire 668. Leben 383)

„V Kristu vstupují naše modlitby k Otcí. On se za nás přimlouvá a Otec nám otvírá všechny poklady své milosti, abychom si je přivlastnili, jimi se oblažili a udíleli je jiným. Spasitel praví: ‚Proste ve jménu mém. Nepravím, že prositi budu Otce za vás, nebo Otec můj miluje vás.‘ Proste ve jménu mém. Tak budou vaše modlitby účinné a Otec vám udělí poklady své milosti.“ (Test. 8. 178)

6. Oč máme prositi? Mat. 6, 9—13; Jak. 1, 5; 5, 13—15

„Své starosti, radosti, potřeby, obavy, všechno, co vás tísní a trápi, přednešte Bohu! Vaše břemena Mu nikdy nebudou obtížná.“ (Cesta 110)

„Můžeme prosit o odpuštění hříchů, o Ducha svatého, o povahu Kristovu, o moudrost a sílu, abychom mohli konati jeho dílo, jakož i o každý dar, který zaslíbil; ale musíme také věřit, že to obdržíme a Bohu za to děkovati, že jsme to obdrželi.“ (Erziehung 266)

7. Co je nejvyšší službou Bohu? Ž. 50, 23

„Naše srdce přibližuje se nebi na perutích modlitby. V nebi Bohu jest vzdávána chvála a čest líbeznými zpěvy, a budeme-li i my vdeční ze srdce, potom i naše služba Bohu bude službě nebeské vždy podobnější. Pán praví: ‚Kdo obětuje obět chvály, tenť mne uctí.‘ Přístupme tedy všichni s uctívou radostí před svého Stvořitele s díkčiněním a chválami.“ (Cesta 115)

8. Čím nabývá modlitba člověka účinností? Jak. 1, 6; Žid. 11, 6; Jak. 5, 16b

9. Co činí modlitbu nepůsobivou? Ž. 66, 18; Pláč 3, 42. 44; Jak. 1, 6. 7

Ačkoliv je pravda, že hříšníka Bůh neslyší, přece jej vyslyší a odpustí mu, když k Němu lítostivě přijde. Bůh neodvrátí ucho své od pokání činícího člověka.

Příklady modlitby

10. Co se můžeme učití z modlitebného života Kristova?

1. Čas k modlitbě: v každé chvíli i v každé nouzi. (Luk. 23. 34. 46; Jan 17, 1. 5. 11; Mar. 1, 35)

2. Místo k modlitbě: pusté místo a na hoře. (Mar. 1, 35; Luk. 6, 12)

„Pan Ježíš sám často se modlíval, chodě mezi lidmi. Náš Spasitel přijal na sebe naši bídu i naše slabosti, a aby pro životní úlohu jeho dostalo se mu právě síly, vyprošoval si upřímně od svého Otce nebeského podporu a pomoc. On jest nám ve všech věcech příkladem, On i v našich slabostech byl nám bratrem, zkušebným ve všem nám podobně.“ (Cesta 102)

11. Uveď příležitosti, kdy se Spasitel modlil!

Při svém křtu (Luk. 3, 21. 22), při proměnění (Luk. 9, 28: 29), při vzkříšení Lazara (Jan 11, 41—43).

12. Uved' z Bible jiné příklady modlitby!

Abraham (1. Mojž. 18, 23—33 zvlášt' poslední verš);
Mojžíš (2. Mojž. 32, 10—14, 31—34); Eliáš (1. Král. 18, 36—38,
srovnej verše 41—43 s Jak. 5, 17, 18); Daniel (9, 1—19; 6, 11).

Vyslyšené prosby

13. Kam máme jít' se svými osobními modlitbami? Mat.
6, 5, 6

14. Kdy se lidé mají modlití? Luk. 18, 1; 1. Tes. 5, 17

„Ve svém srdci můžeme mít' společenství s Bohem a chodit' s Kristem. Při své denní práci můžeme vyjádřit' přání svého srdce, aniž by to lidské ucho slyšelo, ale žádué slovo se neztratí. Přání srdce nemůže být' ničím přelidušeno. Ono vyniká nad hluk ulic a hukot strojů. Mluvíme s Bohem, který slyší naše prosby. (Diener d. E. 229)

15. Jaký je nejlepší způsob modlitby? Ž. 95, 6

„Ve shromáždění i v komůrce smíme svých kolenou sklonit' k modlitbě. Spasitel, náš vzor, skláněl se k modlitbě. Také o jeho učednicích jest praveno, že poklekli a modlili se. Pavei praví: ‚Proto klekám na kolena svá před Otcem Pána našeho Jezukrista.‘ Když Ezdráš vyznával před Bohem hříchy Izraele, poklekl. Daniel třikrát za den klekal na kolena svá, modlil se, chválil svého Boha a děkoval Mu.“ (Prophets a. K. 48)

16. Co věřící modlitebník může očekávat' v odpověď na svou prosbu? Mat. 7, 7, 8; 1. Jan. 3, 22